

Tevredenheid: ok!

94% tevreden over
VAPH-dienstverlening

• Nieuw
toegankelijkheidslabel!

• Zorgregie:
wat gaat er veranderen?

• Wonen met ondersteuning
van een particulier

Het Vlaams Agentschap voor Personen met een Handicap (VAPH) houdt geregeld tevredenheidsenquêtes bij zijn verschillende klantengroepen. Vorig jaar waren de personen met een handicap zelf aan de beurt. De resultaten waren nog beter dan bij de vorige enquête: niet minder dan 94% is tevreden over onze dienstverlening.

94%

Klantentevredenheid
VAPH bijzonder hoog

In september en oktober 2007 ondervroeg het onderzoeksbureau Significant GfK in opdracht van het VAPH vierhonderd mensen met een handicap om te weten hoe tevreden of ontevreden onze klanten zijn over onze dienstverlening. De geïnterviewde mensen waren allemaal recent met het agentschap in contact gekomen.

Het onderzoek ging in de eerste plaats over het werk van de provinciale afdelingen van het Vlaams Agentschap voor Personen met een Handicap, want die zijn de toegangspoort voor personen met een handicap. Terloops zijn er ook vragen gesteld over het PAB, de informatieverstrekking en de klachtenbehandeling.

De cijfers

De resultaten van de enquête zien er zeer positief uit.

Imago. Bijna 95% van de respondenten vindt dat het VAPH een goede indruk maakt qua klantvriendelijkheid, efficiëntie en deskundigheid. Over de bekendheid van het VAPH in de samenleving is het oordeel wat minder positief.

Vertrouwen. Meer dan 90% van de ondervraagden heeft vertrouwen in het VAPH, heeft het gevoel serieus te worden genomen en vertelt positieve dingen over het VAPH als iemand naar zijn of haar mening vraagt.

Algemene tevredenheid. 94% is tevreden over de dienstverlening van het VAPH en 44% zelfs zeer tot uiterst tevreden. Dat is een bijzonder goede score. Vooral over het contact met de provinciale afdeling en over de efficiëntie van de uitbetalingen zijn de mensen in overgrote meerderheid tevreden tot zeer tevreden. De aanvraagprocedure en de beslissingen scoren ook goed, maar daar zijn er iets meer kritische geluiden. Sommige mensen signaleren hier een gebrek aan duidelijkheid.

Niet alle mensen zijn vertrouwd met de communicatiecel van het VAPH, met de website www.vaph.be of met Handblad, maar als ze bekend zijn is de waardering groot, zowel voor de inhoud van de informatie als voor de verpakking. Maar er zijn ook nogal wat mensen die een behoefte aan meer informatie uitdrukken.

De lessen

De scores betekenen in de eerste plaats een groot compliment voor de medewerkers van het VAPH die zich dag na dag inzetten voor een goede klantenservice aan de mensen met een handicap. Maar het VAPH wil ook lessen trekken uit het onderzoek. In 2008 zet het agentschap rond de thema's bekendheid, duidelijkheid en informatie alvast nieuwe acties op touw. U leest er ongetwijfeld meer over in de volgende edities van Handblad.

Meer info op www.vaph.be

- Het VAPH dankt alle mensen die aan het onderzoek hebben deelgenomen en ons nuttige informatie hebben gegeven over onze werking.
- Op de website www.vaph.be (bij kenniscentrum-onderzoeksprojecten) staat een presentatie van de belangrijkste resultaten van het tevredenheidsonderzoek.

Arbeidstolken

voortaan via VDAB

Sinds 2008 is niet langer het VAPH maar de VDAB bevoegd voor de terugbetaling van tolken in arbeidssituaties. Om de overgang vlot te laten verlopen, is een aantal afspraken gemaakt.

Bestaande gebruikers. Als u in 2007 18 tolkuren in de leefsituatie en 10% tolkuren in de arbeidssituatie had, verandert er niets. U klopt gewoon aan bij het Vlaams Communicatie Assistentie Bureau voor Doven (CAB). Wilt u stijgen naar 20% arbeidsuren, dan moet u dat aanvragen bij de VDAB in uw provincie. De adressen staan op <http://vdab.be/personen-meteenhandicap/adressen.shtml>. Een modelbrief voor de aanvraag staat op de website van het CAB, www.cabvlaanderen.be.

Nieuwe arbeidsuren. Als u in 2007 nog geen arbeidsuren had, maar wel al 18 uren in de leefsituatie, kunt u zich rechtstreeks tot het CAB wenden om een tolk in de arbeidssituatie te krijgen. U hebt een werkgeversattest nodig waar uw werkgever uw aantal werkuren op vermeldt. Ook hiervoor vindt u een modeldocument op www.cabvlaanderen.be.

Nieuwe gebruikers. Nieuwe gebruikers moeten een attest aan een geneesheer-specialist vragen. Dat moeten ze opsturen naar de provinciale afdeling van de VDAB. Bij hun eerste tolkaanvraag in de arbeidssituatie bezorgen ook zij aan het CAB een werkgeversattest.

Aantal tolkuren gestegen

Sinds 1 september 2007 is het contingent tolkuren verhoogd van 9.000 naar 12.000 per jaar. Er wordt naar gestreefd om de helft van de uren in te zetten voor tolkuren in leefsituaties en de andere helft voor tolkuren in arbeidssituaties.

Ook aan de tolkuren voor leefsituaties werden wijzigingen doorgevoerd. Personen die slechthorend én slechthorend zijn, hebben voortaan recht op 50 uren tolkondersteuning per jaar in plaats van de vroegere 36 uren. Die verhoging gebeurt automatisch.

De 50 uren kunnen verdubbeld worden tot 100 uren (in plaats van 72) als er bijzondere individuele omstandigheden zijn. Die verhoging moet u, net als vroeger, elk jaar opnieuw aanvragen bij de provinciale afdeling van het VAPH.

Refertelijst gewijzigd

Naar goede gewoonte zijn er ook dit jaar een aantal aanpassingen gebeurd aan de refertelijst voor hulpmiddelen. De aanpassingen gelden voor aanvragen vanaf 1 januari 2008. We zetten de belangrijkste op een rijtje.

Maxima afgeschaft. De maximumbedragen per hulpmiddelendomein zijn een erfenis van het systeem met bijstandskorven met een termijn van vier jaar. Het behouden van de maxima zou een vlotte dienstverlening in de toekomst in de weg staan. Daarom werden ze uit de refertelijst geschrapt.

Computers. De tegemoetkomingen voor een aangepaste bediening van de computer zijn

een stuk gedetailleerder uitgewerkt. Er zijn nu diverse refertebedragen, van eenvoudige aanpassingen tot toetsenbordalternatieven en muisalternatieven.

Speciale bedden. De tegemoetkoming voor verzorgings- en verhoogde bedden geldt vanaf nu niet alleen voor een volledige beperking aan de onderste ledematen, maar ook voor een gedeeltelijke beperking. De tegemoetko-

ming werd verlaagd om ze marktconform te maken.

Andere. Het refertebedrag voor een geleidehond voor blinden werd opgetrokken tot 12.233,89 euro. Er kan nu ook een extra taal (bijvoorbeeld Frans) worden terugbetaald bij communicatietoestellen met synthetische stem. En in de keuken valt de categorie *Ombouw kookvuur-oven* weg. Wie dat wil, kan ze wel nog aanvragen via de referteklasse *Andere gadgets bij aanpassing woning*, waarvan het bedrag werd opgetrokken tot 156,47 euro.

A portrait of Janick Appelmans, a man with dark hair, wearing a red zip-up jacket over a dark shirt. He is leaning on a large, grey stone block. The background is a blurred outdoor setting with green foliage.

Zorgregie: de basics

Waar gaat het over
en wat verandert er?

Zorg is meer dan alleen een zaak van veel extra plaatsen. Een goede afstemming tussen vraag en aanbod is even noodzakelijk. Ideaal is dat elke cliënt precies die zorg krijgt die hij nodig heeft, op het moment dat hij die nodig heeft. Om die afstemming te stroomlijnen, heeft de Vlaamse Regering in 2006 een Besluit Zorgregie goedgekeurd. Dat besluit wordt nu stapsgewijs in werking gezet.

De bedoeling van het Besluit Zorgregie is vooral om een coherent en transparant systeem op te zetten, zegt Janick Appelmans, projectcoördinator zorgregie bij het VAPH. 'Zorgregie heeft als doel om voorrang te geven aan de dringende zorg- of ondersteuningsnoden. Daarbij moeten mensen zoveel mogelijk aangepaste opvang of ondersteuning krijgen. Die regie van de zorg moet transparant en in heel Vlaanderen hetzelfde zijn.'

Zorgregie is niet de grote revolutie. 'De provinciale werkingen van de Centrale Registratie van Zorgvragen (CRZ) leveren nu al goed werk. Wat nu gebeurt, is een reeks bijstellingen om het systeem uniformer te maken. Ook wordt een aantal hulpmiddelen gecreëerd om de mensen in het werkveld te ondersteunen.'

'Dat alles is zeker niet het werk van het VAPH alleen. We hebben met alle betrokkenen samengezeten: voorzieningen en diensten, gebruikersverenigingen, de verwijzende instanties, de provinciale coördinatiepunten handicap, enzovoort. Samen zijn we, op basis van wat al bestond, gekomen tot criteria en procedures die voor heel Vlaanderen gelijk zijn.'

Databank

Zorgregie is in de eerste plaats een zaak van correcte registratie. 'De Centrale Registratie van Zorgvragen loopt goed en wordt hier en daar nog verbeterd. Er komt binnenkort ook een integratie van de PAB-aanvraagdossiers, om een volledig zicht te krijgen op de vraag. We werken daartoe onder meer aan een databank die voor heel Vlaanderen alle zorgvragen en openstaande plaatsen registreert. Zo kunnen

bijvoorbeeld mensen die op de grens van twee provincies wonen, gemakkelijker worden geholpen. Ook nu al kijken de provinciale werkingen over het muurtje, maar de databank wordt een handig hulpmiddel om dat nog beter te doen.'

De databank wordt in 2008 stelselmatig verder uitgebouwd. Ze is overigens niet alleen nuttig om de bemiddelaars tussen vraag en aanbod een goed overzicht te geven. 'Voor het VAPH vergemakkelijkt ook de planning. Via de databank kunnen we zien aan welke plaatsen en diensten op langere termijn veel nood is, aan welke minder, en ons beleid daaraan aanpassen.'

Gecombineerde urgentiecodes

Correct registreren betekent ook de urgentie van een zorgvraag correct inschatten. Daarvoor bestaan urgentiecodes, met een schaal van 1 tot 5. Codes 1 en 2 betekenen dat de zorgvraag (heel) dringend is.

Die codes worden nu verfijnd. 'Het komt erop neer dat er voortaan twee urgentiecodes zijn die altijd samen worden bekeken', zegt Janick Appelmans. 'De eerste code wordt voortaan door het multidisciplinair team toegekend. Dat gebeurt op basis van criteria die voor heel Vlaanderen dezelfde zijn. Dat is nieuw: tot nu toe waren er geen centraal opgelegde criteria en werden de teams maar in beperkte mate ingeschakeld voor de toekenning van de urgentiecode. Tweede nieuwigheid: er is nu ook een subjectieve urgentiecode. Daarin geeft de persoon met een handicap zelf aan hoe dringend hij de vraag ervaart.'

De bedoeling van de gecombineerde code is om een beter beeld te krijgen van de dringendheid van de zorgvraag. 'De eerste code geeft aan hoe neutrale specialisten er, op basis van objectieve criteria, over denken. Zij kunnen bijvoorbeeld code 1 toekennen, wat betekent: zeer dringend. Maar het is goed mogelijk dat de persoon met een handicap liever nog een tijdje thuisblijft, en voor zichzelf een code 3 toekent.

Het is dan duidelijk dat hij niet onmiddellijk in een aangeboden plaats zal stappen.'

'Het is de bedoeling dat de codes goed worden opgevolgd, en dat ze aan veranderingen worden aangepast. Als een multidisciplinair team urgentiecode 3 toekent en de toestand van de cliënt verslechtert, moet die code snel kunnen worden aangepast naar 1 of 2.'

Contactpersonen

De registratie van de zorgvraag wordt dus een stuk genuanceerder dan vroeger. Maar uiteraard is dat maar één deel van het verhaal: het is de bedoeling dat die zorgvraag ook een adequaat antwoord krijgt. Daarvoor krijgt elke cliënt een contactpersoon toegewezen. Dat kan iemand zijn van een voorziening, zoals nu vaak het geval is, maar bijvoorbeeld ook gebruikersverenigingen en verwijzende instanties mogen dergelijke contactpersonen afvaardigen.

'De contactpersonen bekijken de precieze zorgvraag en ondernemen actie om daar het passende aanbod aan te koppelen. In de praktijk komt iemand bijvoorbeeld bij de sociale dienst van een voorziening terecht, die misschien onmiddellijk een oplossing voor de zorgvraag kan bieden – of niet. In dat laatste geval kan de contactpersoon via de frequent gemelde beschikbare plaatsen in de databank zoeken of elders wél geschikte opvang is. Bij elke plaats, waarbij er doorgaans toch een tiental kandidaten zijn, zal hij de belangen van zijn cliënt behartigen. Regelmatig komen alle contactpersonen en andere belanghebbenden in een regio bij elkaar om knelpunten te bespreken en een oplossing te zoeken voor dringende gevallen.'

Voor die bemiddelingsopdracht zijn een aantal regels en leidraden opgesteld. 'Ook hier hebben we het warme water niet uitgevonden, maar hebben we de bestaande beste praktijken gebundeld. Zo is bijvoorbeeld voorzien in een opleiding voor de contactpersonen en zijn er controles ingebouwd opdat ze werkelijk actief

op zoek gaan naar een goede oplossing voor hun cliënten. En de cliënten hebben zelf natuurlijk inspraak in hun dossier.'

Mensenwerk

De *manier* van bemiddelen wordt dus gestroomlijnd, maar met de bemiddeling zelf wil het VAPH zich zo weinig mogelijk bemoeien, benadrukt Janick Appelmans. 'Bemiddelen is mensenwerk: of iemand past in een voorziening, hangt van heel veel verschillende factoren af. Je zet, om maar iets te noemen, meestal geen jonge cliënt in een leefgroep vol oudere mensen. Maar er zijn wel regels. Bijvoorbeeld: wie iemand wei- gert met urgentiecode 1 (en een passend profiel) en iemand opneemt met urgentiecode 3, zal dat moeten motiveren. Want normaal moet de dringendste zorg voorrang krijgen.'

Dit artikel geeft een eerste, beknopt overzicht van de krachtlijnen rond Zorgregie. Niet alle details worden hier uitgediept. In de volgende nummers van Handblad zullen geregeld nog andere aspecten van Zorgregie aan bod komen.

Geleidelijke overgang

De uitvoering van het Besluit Zorgregie is belangrijk, maar het wordt geen grootse omwenteling die op één dag doorgevoerd moet worden. 'Alles wordt geleidelijk ingevoerd', zegt Janick Appelmans. 'De gecombineerde urgentiecode wordt in het begin alleen uitgevoerd voor nieuwe aanvragen waarvoor een nieuw multidisciplinair verslag moet worden opgesteld. Voor wie al in het systeem zit, verandert voorlopig niets. Naarmate er meer nieuwe zorgvragen binnenkomen, de bestaande zorgvragen worden ingevuld en de oude urgentiecodes aan evaluatie toe zijn, zullen er steeds meer gecombineerde urgentiecodes bijkomen.'

Geert D'haene en Annemie Stael (Oikonde) met op de voorgrond Mariëtte (zie artikel achtercover)

Wonen met ondersteuning van een particulier

Wonen met ondersteuning van een particulier (WOP) is een heel specifieke zorgvorm. 'WOP kan worden beschouwd als een vorm van pleegzorg die zich situeert in het verlengde van begeleid wonen', zeggen Geert D'haene en Annemie Stael van vzw Oikonde Oostende en vzw Oikonde Brugge. 'WOP staat voor maatwerk en vooral inclusie.'

Typerend voor WOP is dat de persoon met een handicap bij het zelfstandig wonen geholpen wordt door een steunfiguur uit zijn sociale netwerk. De steunfiguur wordt begeleid door de dienst voor pleegzorg. 'Heel vaak zijn de steunfiguren zussen of broers, soms een kennis of een buur – nooit ouders, want dat is het terrein van de diensten Thuisbegeleiding. Het gaat dus om mantelzorg: de mensen die ondersteuning bieden, zijn geen professionals maar vrijwilligers. En wij ondersteunen die mantelzorgers.'

Soms zijn er ook aanvragen van mensen die geen dergelijke steunfiguur in het eigen netwerk hebben of vinden. 'Dan probeert de dienst voor pleegzorg in samenspraak met de cliënt via advertenties of zoekertjes toch een vrijwilliger te vinden die de rol van particulier op zich kan nemen.'

De ondersteuning kan veel vormen aannemen. 'We overleggen bijvoorbeeld met de gasten en hun netwerk, proberen problemen uit te praten als ze er zijn, schakelen soms een dienst in die voor maaltijden of gezinshulp zorgt, zoeken actief mee om het netwerk van de gast uit te breiden of helpen mee om werk of dagbesteding

te vinden. Als de mantelzorgers het zelf aankunnen, is onze begeleiding eerder beperkt. Zijn er vragen of problemen, dan staan we klaar om te ondersteunen of een aanvulling in de begeleiding van de gast te bieden. Coördinatie van de hulpverlening behoort ook tot onze taak.

'Precies het mobiliseren van de vrijwillige mantelzorgers is de kracht van WOP, vinden Geert en Annemie. 'In het werkveld bestaat vaak de neiging om direct te denken aan professionele begeleiding. Het bestaande helpende netwerk wordt dikwijls overgeslagen. WOP biedt de mensen een maximale zelfstandigheid en is ook heel inclusief: de mensen wonen in een huis in de rij en functioneren in hun dorp en binnen hun netwerk. Natuurlijk is WOP niet voor iedereen weggelegd, maar vaak is onze werking net het extra ruggensteuntje dat mensen nodig hebben om zelfstandig te kunnen leven.'

Op www.pleegzorgvlaanderen.be vindt u adressen van de diensten voor pleegzorg in uw buurt die Wonen met Ondersteuning van een Particulier bieden. Op de achtercover van dit nummer vertellen twee zussen over hun ervaringen met WOP.

Nieuw expertise-centrum Multiplus

Multiplus is een expertisecentrum rond personen met ernstige meervoudige beperkingen, opgericht door het *Centrum voor Gezins- en Orthopedagogiek* van de *Katholieke Universiteit Leuven*. Het richt zich tot hulpverleners, familieleden en vrijwilligers.

Het centrum doet aan informatieverspreiding en -uitwisseling, praktijkgericht onderzoek, vorming en advies, en sensibilisatie. Er is onder meer een inventaris beschikbaar van tests en gradatieschalen die aangepast zijn aan personen met ernstige meervoudige beperkingen.

Wie zelf een activiteit of methodiek voor mensen met ernstige meervoudige beperkingen heeft ontwikkeld, kan dat aan het centrum melden. Er is ook een ouderpraatgroep in oprichting. Geïnteresseerde ouders kunnen zich inschrijven via info@multiplus.be of bernadette.rutjes@inclusievlaanderen.be.

Multiplus

Expertisecentrum personen met ernstige meervoudige beperkingen
Vesaliusstraat 2, 3000 Leuven

☎ 016 32 59 04

✉ info@multiplus.be

🌐 www.multiplus.be

Nieuw toegankelijkheidslabel

Mensen met een handicap hebben het vaak moeilijk om een geschikt vakantieverblijf te vinden. Het bekende toegankelijkheidssymbool, een witte rolstoel op een blauwe achtergrond, wordt immers te pas en te onpas gebruikt: iedereen kan het voor het raam hangen.

Daarom is nu een nieuw toegankelijkheidslabel ontwikkeld voor campings, jeugdverblijven, hotels, jeugdhoeven of vakantiecentra. Een eerste groep van 29 Vlaamse vakantieverblijven heeft intussen het A basislabel ontvangen. Momenteel situeren de verblijven zich vooral in West-Vlaanderen.

Het label heeft drie gradaties

Label A is voor verblijven die op de essentiële criteria positief scoren, maar waar toch verbetering mogelijk is.

Het A+ comfortlabel is voor verblijven die op alle essentiële criteria zonder meer positief scoren.

Het informatielabel wordt toegekend aan verblijven die voor bepaalde criteria een negatieve score halen. Toch kan hun accommodatie geschikt zijn voor sommige mensen met een handicap. Hoe toegankelijk het verblijf is en voor wie, wordt uitgebreid geïnventariseerd op www.toegankelijkvlaanderen.be. Meer uitleg over het label staat op www.toegankelijkreizen.be.

kangoeroe beurs

Kangoeroebeurs 25 en 26 april

De kangoeroebeurs is een hulpmiddelen- en informatiebeurs voor kinderen. De achtste editie vindt eind april plaats. Kinderen kunnen gratis binnen, gratis tickets voor volwassenen zijn te downloaden op www.dekangoeroe.be.

Kangoeroebeurs.

Gemeentehallen Merelbeke,
Kloosterstraat. Vrijdag 25 april van 13 tot 19 u. en zaterdag 26 april van 10 tot 18 u.
Meer info: www.dekangoeroe.be.

Vraagje voor het VAPH?

www.vaph.be

PAB

☎ 0800 97 907 (gratis)
✉ pab@vaph.be

Provinciale Afdelingen

(voor vragen over uw persoonlijk dossier)

Prov. Afd. Antwerpen

Potvlietlaan 5, 2600 Berchem
☎ 03 270 34 40
☎ 03 270 34 41
✉ antwerpen@vaph.be

Prov. Afd. Vlaams-Brabant

Brouwersstraat 3, 3000 Leuven
☎ 016 31 12 11
☎ 016 31 12 29
✉ leuven@vaph.be

Prov. Afd. Limburg

Ilgatlaan 7, 3500 Hasselt
☎ 011 27 43 54

☎ 011 28 51 09
✉ hasselt@vaph.be

Prov. Afd. Oost-Vlaanderen

Kortrijksesteenweg 788, 9000 Gent
☎ 09 269 23 11
☎ 09 269 23 39
✉ gent@vaph.be

Prov. Afd. West-Vlaanderen

Magdalenastraat 20, 8200 Brugge
☎ 050 40 67 11
☎ 050 39 36 80
✉ brugge@vaph.be

Communicatiedienst

(voor algemene vragen)
Sterrenkundelaan 30, 1210 Brussel
☎ 02 225 85 97
☎ 02 225 84 05
✉ informatie@vaph.be

Centrale Registratie Zorgvragen

Antwerpen

Coördinatiepunt Handicap
Provincie Antwerpen

Boomgaardstraat 22 bus 100, 2600 Berchem
☎ 03 240 61 78
☎ 03 240 61 62
✉ greet.smeyers@welzijn.provant.be

Limburg

Coördinatiepunt Handicap
Provincie Limburg
Universiteitslaan 1, 3500 Hasselt
☎ 011 23 72 18
☎ 011 23 82 80
✉ coördinatiepunthandicap@limburg.be

Oost-Vlaanderen

Coördinatiepunt Handicap
Provincie Oost-Vlaanderen
Provinciaal administratief centrum
W. Wilsonplein 2, 9000 Gent
☎ 09 267 75 28
☎ 09 267 75 99
✉ leen.de.caluwe@oost-vlaanderen.be

Vlaams-Brabant

Coördinatiepunt Handicap
Provincie Vlaams-Brabant
Provincieplein 1, 3000 Leuven
☎ 016 26 73 06
☎ 016 26 73 01
✉ handicap@vlaamsbrabant.be

West-Vlaanderen

Coördinatiepunt Handicap
Provincie West-Vlaanderen
Provinciehuis Boeverbos
Koning Leopold III-laan 41, 8200 Brugge
☎ 050 40 32 93
☎ 050 40 31 07
✉ rog@west-vlaanderen.be

BRAP

Brussels Aanmeldingspunt voor
Personen met een handicap
Naaldstraat 23, 1070 Brussel
☎ 02 505 60 90
☎ www.brap.be

Kennis- en Ondersteuningscentrum (KOC)

Sterrenkundelaan 30, 1210 Brussel
☎ 02 225 86 61
☎ 02 225 84 05
✉ [coc@vaph.be](mailto:koc@vaph.be)
☎ www.koc.be

‘Zo goed als alles zelfstandig’

Wonen met Ondersteuning van een Particulier (WOP) in de praktijk

De zussen Mariëtte en Jeanette hebben een hechte band. ‘Toen onze ouders stierven, heb ik beloofd dat ik voor Mariëtte zou zorgen’, zegt Jeanette. Dat is ook gelukt, maar het heeft nog een tijdje geduurd voor ze de ideale balans hadden gevonden.

In het begin woonde Mariëtte bij haar zus in, in een aparte studio. ‘Het was kangoeroewonen *avant la lettre*. Het ging op zichzelf wel goed, maar ja: ik had onregelmatige werkuren en puberende kinderen. En toen Mariëtte een verkeersongeval kreeg en niet meer kon gaan werken, kwam ze veel minder buiten en voelde ze zich wat vereenzaamd. Het is op haar vraag dat ze eerst naar een kortopvanghuis gegaan is en daarna naar een bezigheidstehuis.

Een eigen huis

Maar eigenlijk is Mariëtte geen groepsmens, weet Jeanette. ‘Ze zegt gemakkelijk waar het op staat, en dat botst wel eens. We zagen dat het daar de verkeerde kant uitging. Mariëtte sloot zich meer en meer in haar eigen kamer op, en at ook te weinig.’

‘Daarom hebben we hier in Dudzele een huis gezocht zodat Mariëtte apart zou kunnen wonen, niet te ver van mij. Eerst was dat op de privéhuurmarkt, later heeft het OCMW ervoor gezorgd dat we een bejaardenhuisje konden krijgen.’

Vangnet

‘In het begin was het toch een grote sprong in het duister’, geeft Jeanette toe. ‘Mariëtte had nog nooit echt alleen gewoond. Overdag zou het wel

Mariëtte en haar zus Jeanette, met achter haar de mensen van Oikonde (zie artikel p. 6)

gaan, dat wisten we – maar ’s nachts, zo alleen? Dat was een vraagteken. Maar het ging allemaal heel goed.’

‘Pas als we al goed op weg waren, hebben we van WOP-diensten gehoord (zie p. 6, *nvdv*). Die bestonden toen nog niet zo lang. In feite hebben we dus eerst alles zelf uitgevist, maar we zijn nu toch blij dat we ondersteuning krijgen van een dienst voor pleegzorg. Onze begeleider helpt ons bijvoorbeeld bij de administratie. En als er wijvingen of problemen zouden zijn, helpt het om terug te kunnen vallen op een objectief iemand. Het is geruststellend dat er een vangnet is.’

Datzelfde geldt overigens ook voor Mariëtte. ‘Ik doe zo goed als alles zelfstandig. Ik kook mijn eigen potje, ga zelf in het dorp om boodschappen. Alleen als ik voor de boodschappen een auto nodig heb, ga ik samen met mijn zus. En ik ga ook regelmatig bij haar op bezoek, bijvoorbeeld als er familie op bezoek komt. We lopen elkaars deur zeker niet plat. Maar ik weet dat ik op Jeanette kan rekenen als ik in nood zit.’

En juist door die zekerheid kan ze veel zelfstandigheid aan.

Handblad is een driemaandelijks serviceblad van het Vlaams Agentschap voor Personen met een Handicap. Verantwoordelijke uitgever: Laurent Bursens, Sterrenkundelaan 30, 1210 Brussel. Huisstijl: CIBE. Redactie en realisatie: Jansen & Janssen - www.jaja.be. Volgend nummer: 15 juni 2008.